

EL CASTELL

D'un castell del segle XI, Barberà conserva la torre cilíndrica i part del recinte. El 1132, Barberà fou donat als templers que hi organitzaren una comanda i ampliaren el castell per l'est. D'aquest, que tenia dues plantes i terrassa emmerletada, es conserven els baixos i la capella. Extingit el Temple, el 1317 passà a l'Orde de l'Hospital. El comandanor fra Guillem de Guimerà l'amplià pel nord amb el desaparegut "palau nou". El castell fou dels hospitalers fins a la Desamortització del XIX, en què fou cedit al municipi per a escola pública.

Del castillo del siglo XI, Barberà conserva la torre cilíndrica y parte del recinto. En 1132, Barberà perteneció a la Orden del Temple quienes ampliaron el castillo por el este. De éste, que tenía dos plantas y terraza almenada, se conservan los bajos y la capilla. Extinguida la Orden del Temple, en 1317 pasó a la Orden del Hospital. Al comendador fra Guillem de Guimerà lo amplió por el norte con el desaparecido "palacio nuevo". El castillo fue de los hospitalarios hasta la Desamortización del XIX, en el que fue cedido al municipio para escuela pública..

Of the 11th century Castle of Barberà, the cylindrical tower and part of the enclosure remain. In 1132, Barberà was handed over to the Knights Templar, who set up a command post there and extended the castle towards the east. Of this section, which had two floors and a crenellated terrace, the ground floor and the chapel still remain. Following the break-up of the Templar Order, the castle passed into the hands of the Hospitaller Order in 1317. Its commander, Brother Guillem de Guimerà, enlarged the castle on the northern side by the now-vanished "new palace". The castle belonged to the Hospitallers until the Disentailment of the 19th century when it was taken over by the municipal council for use as a public school.

Barberà conserve la tour cylindrique et une partie de l'enceinte d'un château daté du Xle siècle. En 1132, le fief de Barberà a été donné aux Templiers qui y ont organisé une commanderie et ont agrandi le château par l'est. Seules les parties du rez-de-chaussée et la chapelle sont conservées de ce château, qui était à deux étages et possédait une terrasse crénelée. Une fois disparu l'Ordre des Templiers, il passe en 1317 à l'Ordre des Hospitaliers. Le commandeur frère Guillem de Guimerà l'agrandit vers le nord avec le « palais nouveau », disparu de nos jours. Le château a appartenu aux Hospitaliers jusqu'à la vente des biens ecclésiastiques du XIXe siècle, époque à laquelle il a été cédé à la commune pour en faire une école publique.

L'ESGLÉSIA PARROQUIAL DE SANTA MARIA

Edifici barroc construït a finals del XVIII, que té a la portalada un timpà romànic procedent de l'anterior temple. És de planta rectangular i tres naus cobertes de volta de canó amb llunetes. Hi destaquen el campanar –extraordinària talaia de 35 m–, la façana de corbes dinàmiques rococós i la portalada de columnes exemptes. El timpà romànic, obrat probablement el segle XII, és una peça de notable qualitat artística, on s'hi veuen la Mare de Déu i Jesús a la falda esquerra, envoltats de l'ametlla mística i dos àngels que l'aguanten.

Edificio barroco construido a finales del XVIII, que tiene en el portalón un tímpano románico procedente del anterior templo. Es de planta rectangular y tres naves cubiertas de vuelta de cañón con lunetas. Destacan el campanario -extraordinaria atalaya de 35 m-, la fachada de curvas dinámicas rococó y el portalón de columnas exentas. El tímpano románico, obrado probablemente el siglo XII, es una pieza de notable calidad artística, donde se ven Madre de Dios y Jesús en el regazo izquierdo, rodeados de la almendra mística y dos ángeles que lo aguantan.

This Baroque building, dating from the end of the 18th century, has a Romanesque tympanum at the main entrance which is a relic from the former church. It is rectangular in shape with three naves topped by tunnel vaulting with windows. Notable features include the bell-tower – a stunning watchtower 35 metres high – the façade with its powerful Rococo curves, and the main entrance with its freestanding columns. The Romanesque tympanum, probably made during the 12th century, has tremendous artistic value and shows the Mother of God and Jesus on her lap surrounded by a mandorla with two angels supporting it.

 Construit à la fin du XVIIIe siècle, ce bâtiment baroque présente un portail à tympan roman provenant du temple antérieur. L'église est à plan rectangulaire, avec trois nefs couvertes d'une voûte en plein cintre et des lunettes. Il faut en souligner le clocher – d'une extraordinaire hauteur de 35 m –, la façade aux courbes dynamiques de style rococo et le portail à colonnes dégagées. Le tympan roman, œuvre sans doute du Xlle siècle, est une pièce d'une grande qualité artistique ; il représente la Vierge et le Christ sur son genou gauche, entourés d'une mandorle et de deux anges qui la soutiennent.

ELS CELLERS COOPERATIUS

L'any 1894, en el context reivindicatiu camperol de la Unió de Rabassaires, es constituí a Barberà la Societat de Treballadors Agrícoles. Aquesta associació, l'any 1898 construí un local social ("la Casa") i el 1900 un celler (el sindicat "dels pobres"). Aquest fou el primer celler cooperatiu de Catalunya. És un edifici molt funcional constituït bàsicament per moll de descàrrega, sala de premses i transformació, i naus d'estibatge amb cups i tines. El 1913 els propietaris del poble, moguts per l'èxit assolit per la Societat, constituïren el Sindicat Agrícola de Barberà, entitat que el 1919 aixecà el seu propi celler. Realitzà l'obra l'arquitecte gaudinista César Martinell. El celler és un edifici de notable categoria arquitectònica. És especialment bella la torre del dipòsit de l'aigua que Martinell dissenyà inspirada en el campanar setcentista de l'església parroquial.

El año 1894, en el contexto reivindicativo campesino de la Unión de Rabassaires, se constituyó en Barberà la Societat de Treballadors Agrícoles. Esta asociación, el año 1898 construyó un local social ("la Casa") y la 1900 una bodega (el sindicato "de los pobres"). Ésta fue la primera bodega cooperativa de Cataluña. Es un edificio muy funcional constituido básicamente por muelle de descarga, sala de prensas y transformación, y lagares y tinas. En 1913 los propietarios del pueblo, movidos por el éxito alcanzado por la Sociedad, constituyeron al Sindicato Agrícola de Barberà, entidad que en 1919 levantó su propia bodega. Realizó la obra el arquitecto gaudinista César Martinell. La bodega es un edificio de notable categoría arquitectónica. Es especialmente bella la torre del depósito del agua que Martinell diseñó inspirada en el campanario de la iglesia parroquial.

In 1894, as part of the rural movement of the Unió de Rabassaires (tenant farmers and sharecroppers' union), the Sociedad de Trabajadores Agrícolas (Agricultural Workers' Association) was established in Barberà. In 1898 the association built its headquarters ("La Casa") and in 1900 it established a winery (the union of "the poor"). This was the first cooperative winery in Catalonia. It is a highly functional building consisting essentially of the loading bay, the grape-pressing and winemaking hall, and packing warehouses with presses and vats. In 1913 the town's landowners, prompted by the success of the Association, set up the Sindicat Agrícola de Barberà (Barberà Agricultural Union) which in 1919 opened its own winery. This building was designed by architect César Martinell, a disciple of Gaudí, and is of outstanding architectural value. The tower of the water tank is particularly beautiful, for which Martinell was inspired by the eighteenth century bell-tower of the parish church.

En 1894, au sein du contexte revendicatif agricole de l'Unió de Rabassaires (Union des arracheurs de souches), est constituée à Barberà la Sociedad de Trabajadores Agrícolas (Société des Travailleurs Agricoles). En 1898, cette association construit un local social (« La Casa ») et en 1900 une cave (le syndicat « des pauvres »). Il s'agit de la première cave coopérative de Catalogne. C'est un bâtiment très fonctionnel constitué essentiellement d'un quai de décharge, d'une salle de pressage et de transformation, et de hangars de stockage avec des fouloirs et des cuves. En 1913, les propriétaires terriens du village, poussés par le succès atteint par la Société, constituent le Syndicat Agricole de Barberà, un organisme qui en 1919 bâtit sa propre cave. L'œuvre est réalisée par l'architecte César Martinell, artiste s'inscrivant dans le courant de Gaudí. La cave est un bâtiment ayant une importante catégorie architecturale. Il faut tout particulièrement souligner la beauté de la tour du réservoir d'eau que Martinell conçoit en s'inspirant du clocher de l'église paroissiale datée du XVIIe siècle.

"LA CASA" DE LA SOCIETAT

El 1898, quatre anys després de la fundació de la Societat de Treballadors Agrícoles de Barberà, amb el concurs dels socis, pagesos i paletes, es construí el local social conegut popularment com "la Casa". Fou una construcció humil però projectada amb un alt nivell de pragmatisme. El local esdevingué centre recreatiu i cultural que acollí, entre d'altres serveis, una escola laica per als fills dels associats. L'any 1939, la dictadura franquista el clausurà i d'aleshores ençà sofrí una progressiva degradació que en feu tèmer la ruïna. Afortunadament, quan complia cent anys el poble l'ha recuperat.

En 1898, cuatro años después de la fundación de la Sociedad de Trabajadores Agrícolas de Barberà, con el concurso de los socios, campesinos y albañiles, se construyó el local social conocido popularmente como "la Casa". Fue una construcción humilde pero proyectada con un alto nivel de pragmatismo. El local se convirtió en centro recreativo y cultural que acogió, entre otros servicios, una escuela laica para los hijos de los asociados. El año 1939, la dictadura franquista lo clausuró y desde entonces sufrió una progresiva degradación que hagáis temer la ruina. Afortunadamente, cuando cumplía cien años el pueblo lo ha recuperado.

In 1898, four years after the Sociedad de Trabajadores Agrícolas (Agricultural Workers' Association) of Barberà was founded, its members, farmers and labourers alike, all got together to build its headquarters, which would become popularly known as "La Casa". Although it was a very simple structure, it was planned from a standpoint of practicality. The premises became a recreational and cultural centre which housed a secular school for members' children amongst other facilities. In 1939 it was closed down by the Franco dictatorship, from which time it became more and more derelict until it was feared it would end up in ruins. Fortunately, on its hundredth anniversary the town restored the building.

En 1898, quatre ans après la fondation de la Sociedad de Trabajadores Agrícoles (Société des Travailleurs Agricoles) de Barberà, avec le concours des membres, de paysans et de maçons, le local social connu populairement sous le nom de « La Casa » est construit. Il s'agit d'une construction humble mais projetée avec un très haut niveau de pragmatisme. Le local devient un centre de loisirs et de culture qui accueille, entre autres services, une école laïque pour les enfants des associés. En 1939, la dictature franquiste ferme le local qui commence alors à souffrir une dégradation progressive qui lui fait courir le risque de tomber en ruines. Heureusement, le village l'a réhabilité coïncidant avec ses cent ans.

LA FONT VELLA

La "Font Vella" de Barberà està situada a la sortida del poble, a l'inici de l'antic camí de Pira, on el segle XVIII foren construïts uns rentadors públics, dissortadament enderrocats fa pocs anys, i un abeurador per a les cavalleries. Documentada des de l'any 1175 és la font on tot el poble anava a buscar aigua abans no s'instal·lés l'aigua corrent. Al davant de la font hi ha una còpia de la creu de terme gòtica, que es trobava a l'ermita de Santa Anna, actualment exposada al Museu Comarcal. El segle XVIII Barberà tenia sis creus de terme.

La "Fuente Vieja" de Barberà està situada en la salida del pueblo, al inicio del antiguo camino de Pira, donde el siglo XVIII serían construidos unos lavadores públicos, derribados hace pocos años, y un abrevadero para las caballerías. Documentada desde el año 1175 es la fuente donde todo el pueblo iba a buscar agua antes no se instalara el agua corriente. Ante la fuente hay una copia de la cruz de término gótica, que se encontraba en la ermita de Santa Anna, actualmente expuesta en el Museo Comarcal. El siglo XVIII Barberà tenía seis cruces de término.

The Font Vella (Old Spring) of Barberà stands on the edge of the town at the beginning of the old road to Pira, where in the eighteenth century some public laundry facilities were built, unfortunately demolished a few years ago, and a drinking trough for horses. Having appeared in documents as far back as 1175, this was the spring where the whole village used to come to fetch water before running water was installed. In front of the spring there is a copy of the municipality's Gothic preaching cross which was found in the chapel of Santa Anna, currently on exhibit in the County Museum. Back in the 18th century, Barberà had six preaching crosses.

La Font Vella (Vieille Fontaine) de Barberà est située à la sortie du village, au début de l'ancien chemin de Pira, où ont été construits au XVIIIe siècle des lavoirs publics, malheureusement détruits il y a quelques années, et un abreuvoir pour chevaux. Documentée dès 1175, c'est ici que tout le village venait chercher de l'eau avant l'installation de l'eau courante. Devant la fontaine se trouve une copie de la croix de délimitation gothique, qui se trouvait dans l'ermitage de Santa Anna, actuellement exposée au Musée Cantonal. Au XVIIIe siècle, Barberà possédait six croix de délimitation.

OLLERS

Llogaret agregat a Barberà de la Conca. Entre els segles XII i XIX fou membre de les comandes templera i hospitalera de Barberà. Actualment, amb la majoria de cases restaurades, el lloc ha esdevingut ideal per a segona residència i estiuieg.

Pequeño pueblo agregado a Barberà de la Conca. Entre los siglos XII y XIX fue miembro de la Orden del Temple y de los Caballeros Hospitalarios. Actualmente, la mayoría de casas están restauradas, por lo que se ha convertido en un lugar ideal de segunda residencia y de verano.

A hamlet attached to Barberà de la Conca. Between the 12th and 19th centuries it belonged to the Templar and Hospitaller Orders of Barberà. Today, now that most of its houses have been renovated, it has become the ideal spot for a weekend or summer home.

Lieu-dit rattaché à Barberà de la Conca. Entre les Xlle et XIXe siècles, il a appartenu aux commandeurs templiers et hospitaliers de Barberà. Actuellement, la plupart des maisons ayant été restaurées, le lieu est idéal pour avoir une seconde résidence et y aller en villégiature.

A small hamlet attached to Barberà de la Conca. Between the 12th and 19th centuries it belonged to the Templar and Hospitaller Orders of Barberà. Today, now that most of its houses have been renovated, it has become the ideal spot for a weekend or summer home.

A small hamlet attached to Barberà de la Conca. Between the 12th and 19th centuries it belonged to the Templar and Hospitaller Orders of Barberà. Today, now that most of its houses have been renovated, it has become the ideal spot for a weekend or summer home.

A small hamlet attached to Barberà de la Conca. Between the 12th and 19th centuries it belonged to the Templar and Hospitaller Orders of Barberà. Today, now that most of its houses have been renovated, it has become the ideal spot for a weekend or summer home.

A small hamlet attached to Barberà de la Conca. Between the 12th and 19th centuries it belonged to the Templar and Hospitaller Orders of Barberà. Today, now that most of its houses have been renovated, it has become the ideal spot for a weekend or summer home.

A small hamlet attached to Barberà de la Conca. Between the 12th and 19th centuries it belonged to the Templar and Hospitaller Orders of Barberà. Today, now that most of its houses have been renovated, it has become the ideal spot for a weekend or summer home.

A small hamlet attached to Barberà de la Conca. Between the 12th and 19th centuries it belonged to the Templar and Hospitaller Orders of Barberà. Today, now that most of its houses have been renovated, it has become the ideal spot for a weekend or summer home.

A small hamlet attached to Barberà de la Conca. Between the 12th and 19th centuries it belonged to the Templar and Hospitaller Orders of Barberà. Today, now that most of its houses have been renovated, it has become the ideal spot for a weekend or summer home.

A small hamlet attached to Barberà de la Conca. Between the 12th and 19th centuries it belonged to the Templar and Hospitaller Orders of Barberà. Today, now that most of its houses have been renovated, it has become the ideal spot for a weekend or summer home.

- Castell, Església i Celler modernista (inclou tast de vins).
- Castillo, iglesia y bodega modernista (incluye cata de vinos).
- Castle, The Church and cave cooperative de style Art Nouveau catalan and Modernist-style cooperative winery (trying wine included).
- The Château, l'Église and le Cave coopérative de style Art Nouveau catalan (avec dégustation du vins).

ALLOTJAMENTS

ALOJAMIENTOS / ACCOMODATION / HÉBERGEMENT
La Societat (al·lotjament municipal). C. Societat, 37 - Tel. 977 88 70 10
aj.barbera@altanet.org - www.barberadelaconca.cat

FESTES

FIESTAS / PARTIES / FÊTES
- Festa Major, penúltim dissabte d'agost / Penúltimo sábado de agosto
On penultimate saturday of august / Un Samedi avant-dernier d'août .
- Festa del Roser, 1r dissabte de maig / Primer Sábado de Mayo
On the first Saturday of May / le premier Samedi de mai.
- Festa del Castell, juny / junio / june / juin.

ADRECES D'INTERÈS

www.barberadelaconca.cat
www.concaturisme.cat
www.larutadelcister.info

Ajuntament de Barberà de la Conca

Consell Comarcal de la Conca de Barberà

LA RUTA DEL CISTER
© Cister - Conca de Barberà - Urgel

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca

Ajuntament de Barberà de la Conca